

[Undervisnings- og forskningsministeren]

Det betød, at der var en fast sammenhæng mellem institutionernes basisbevilling til undervisning og forskning, og 40 pct. af det videnskabelige personales tid forventedes at gå til forskningsformål.

I 1980 gennemførtes budgetmodellen, der betød, at undervisningen blev budgetteret efter antallet af aktive fuldtidsstuderende (trintilvækster). UFA-normen blev ophævet blandt andet for at undgå, at forskningen automatisk skulle have flere eller færre penge, når studentertallet steg eller faldt.

Efter 1980 har der altså ikke været en fast sammenhæng mellem bevillingerne til undervisning og forskning.

Aktivitetsbudgetteringen af undervisningen efter 1980 har flyttet en del på undervisningsbevillingerne. Der har været et fald i budgettede ressourcer til undervisning ved universiteterne i København og Århus, mens der har været en stigning ved de øvrige universiteter. Samtidig har forskerrekutteringsplanen fra 1984 haft til hensigt at sikre, at der kunne ske en vis nyrekruttering til forskningsmiljøer, hvor aldersprofilen og bevillingsudviklingen vanskeliggjorde nyrekruttering.

Bege forhold har medført en tendens til, at forskningsprocenten er steget ved de gamle universiteter i København og Århus, mens den er stagneret eller faldet ved de nye.

Nedenfor er vist en oversigt over forskningsprocenten ved universiteterne (beregnet som forskningsårsværk i procent af alle årsværk til undervisning og forskning) og de bevillingsændringer, der skal til for at retablere en fast forskningsprocent på 40.

	%	Bevillings- ændring mio. kr.
	1993	
KU	44,9	÷ 47
AU	43,9	÷ 24
OU	33,5	+ 18
RUC	33,1	+ 11
AUC	31,0	+ 13

Jeg har imidlertid ingen planer om at genindføre et fast forhold mellem bevillinger til forskning og uddannelse.

Kommende omfordelinger af institutionernes basisbevillinger til forskning vil ske efter

en vurdering af kvaliteten af de enkelte forskningsmiljøer og efter rådgivning fra Forskningspolitisk Råd.

Spm. nr. S 18

Til *arbejdsministeren* (7/10 92) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der foretages en løbende undersøgelse af uheld på de virksomheder, hvor der arbejdes på akkord eller lignende, og hvor ledelsen har påbudt den daglige arbejdstid til at være 10 timer i modsætning til de normale 7,15 timer?«

Begrundelse

På Steff-Houlberg i Ringsted oplevede man i forsommeren en af de få arbejdsnedlæggelser, der er set i Danmark, med baggrund i arbejdsmiljøet og sikkerheden på arbejdspladsen.

Konflikten opstod, da ledelsen ville udvide den daglige arbejdstid fra 7,15 timer til 10 timer.

Det er almindeligt anerkendt inden for arbejdsmarkedet, at akkordarbejde, ikke mindst inden for slagterisektoren, er belastet med mange ulykker på grund af de skarpe redskaber, der bruges i det daglige arbejde. En udvidelse af arbejdstiden vil meget nemt kunne påvirke arbejdernes agtpågivenhed, når de arbejder med disse skarpe redskaber, og vil derfor betyde en forringelse af sikkerheden.

Svar (16/10 92):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg kan indledningsvis oplyse, at ulykker, som giver anledning til fravær fra arbejdspladsen, skal anmeldes til Arbejdstilsynet. Ud over arbejdsskaderegistret i Arbejdstilsynet og den lokale kreds får sikkerhedsorganisationen på den berørte virksomhed kopi af anmeldelsen.

Det er indtil videre kun på slagterier, der er indført en daglig arbejdstid på 9¼ time. Jeg har fra Direktoratet for Arbejdstilsynet fået oplyst, at slagterierne anmelder næsten 100 pct. af de anmeldtepligtige uheld, der medfører sårskader (stik- og skæreulykker), idet selv et mindre sår medfører fravær fra arbejdspladsen af hygiejniske grunde. Der vil derfor ikke på